

Psalm 60:13

“Geef Gij ons hulp uit de benauwdheid, want ’s mensen heil is ijdelheid”

1 belijdenis 2 gebed 3 benauwdheid

Gemeente,

2020 zal het de boeken ingaan als het jaar van het coronavirus. Hoe het zich ook verder zal ontwikkelen de komende tijd, duidelijk is nu al wel dat het grote invloed heeft gehad. Dec/jani kwam het naar buiten. Overigens kwam 15 januari ook het nieuw naar buiten dat in Zuidelijk Afrika 45 miljoen mensen door hongersnood worden bedreigd. 45 miljoen. Maar ja, dat heeft economisch nauwelijks impact, en blijft beperkt tot die landen, dus daar horen en doen we verder weinig aan..... Hoe schrijnend!

Het coronavirus kreeg wel aandacht: Wereldwijd, ruim 120.000 besmettingen, ruim 4000 doden. In China, waar in de miljoenenstad Wuhan je één man zag lopen op een verlaten snelweg. In Italië, waar iedereen is opgeroepen thuis te blijven. Verlaten straten en zelfs stadions. In Noord Brabant waar het advies geldt om zoveel mogelijk thuis te werken. In Nederland, waar de AEX in een maand tijd ruim 100 punten is gezakt, de economische groei afvlakt en misschien een recessie het gevolg zal zijn. Allemaal dingen die begin dit jaar niet voor mogelijk werden gehouden. En ook als het hierbij blijft, zal het nog lang in herinnering blijven: biddag 2020, dat was dat jaar van het coronavirus.

Het coronavirus raakt ons wel, heel de wereldeconomie, volksgezondheid, en ook onze samenleving.

In Psalm 60 moet ook iets ergs aan de hand zijn. We weten niet wat het geweest is. Nederlaag, ziekte, hongersnood? Maar naar het lijkt wel veel erger dan het coronavirus. David gebruikt heftige bewoordingen. Gij, God, hebt ons verstoten, gescheurd, zijt toornig op ons geweest. Het land is geschud en gespleten, we hebben een harde zaak gezien en we zijn er helemaal van van slag, alsof we bedwelmende wijn ophebben en niet meer goed kunnen nadenken. Het land wankelt. Zo erg lijkt het nu in elk geval niet te zijn. Het kan dus nog veel erger.

1 belijdenis

Maar er zitten wel twee grote leerpunten in. Als David de benauwdheid zo typeert en dit belijdt. En bidt om verlossing uit die benauwdheid. Leerpunten ook voor nu. Als eerste wel dat David heel

consequent zegt: Gij hebt..... Niet: de honger, de ziekte, de oorlog, het coronavirus, maar Gij. Gij hebt geschud, gespleten. Wat God daarvoor ook gebruikt heeft, het is Gods hand.

Dan valt temeer op als we zien wanneer David deze Psalm heeft gedicht. Na twee grote overwinningen. David had gevochten tegen de Syriërs en Joab tegen de Edomieten. En beiden veldslagen waren gewonnen. Lees maar in II Samuel 8 en 10 of I Kronieken 18 en 19. Ze hadden overwinningen gehaald en het ging goed in het land. Davids koningschap was een groot succes.

En dan: Gij hebt geschud, gespleten, verstoten. Juist toen het leek dat alles zo perfect in orde was. Weer twee overwinningen, wie doet ons wat? Want als alles goed gaat dan leeft dat gevoel wel heel makkelijk op. Nederland staat er goed voor. Financieel, economisch, we kunnen heel wat opvangen. De mensheid krijgt steeds meer techniek om alles te kunnen beheersen. Als EU en VN bundelden we krachten en staan we sterk. De mens denkt dat hij overal tegen kan en dat niets een kink in de kabel kan zijn. Zo gaat dat heel makkelijk. Als het goed gaat, met je bedrijf, met je leren op school, met je gezin, met de gemeente. Je houdt er steeds minder rekening mee dat ook een keer niet goed kan gaan. Het beter het gaat, hoe minder je bidt. Hoe beter het gaat, hoe minder afhankelijkheid.

Maar Gij.... God kan zomaar iets laten gebeuren waardoor alles wankelt. Een virus, een man die op een kernknop drukt, een bosbrand, stroomuitval, een wereldwijde klimaatverandering, want ja het weer kunnen wij mensen niet naar onze hand zetten. En bij ons persoonlijk: een black-out, een ziekte, een brand. Zou God onze overmoed dan willen ontmaskeren? Zou God ons gevoel van zelfredzaamheid willen doorprikken? Als God laat merken: Als ik erin blaas ligt al je maaksel omver.

Laat de mensheid en laat ieder mens toch nooit denken: nou doet niemand mij meer iets. Ik heb het voor elkaar en niemand die het kan ontnemen. Deo volente is zo waar, bij alles. Zo de Heere wil en wij leven zullen. En over die twee, Gods wil en of wij morgen leven zullen, hebben wij geen enkele zeggenschap. Hebben we dat geleerd, steeds weer?

En het tweede leerpunt. Tussen al die uitdrukkingen in staat die ene: Gij zijt toornig op ons geweest. God heeft dat gedaan omdat Hij toornig was. Hij zag er reden toe. Want Gods toorn heeft altijd de zonde als oorzaak. Zou dat ook nu kunnen zijn? In Nederland daar beperken we ons dan maar toe? Omdat we zo zelfredzaam ons voelen? Afhankelijkheid ver te zoeken is. Meer economische groei, meer financiële mogelijkheden, meer technische en medische mogelijkheden brachten geen vermeerdering van dankbaarheid en afhankelijkheid van God. Maar nog concreter. Als voor vreemd gaan reclame

mag worden gemaakt, second love. Als op zondag de sport en amusement zijn hoogtepunt viert. Als ongeboren leven niet veilig is in de moederschoot. Als de mens die moet kunnen kiezen centraal staat en uitgangspunt is?

Als in de gemeente geslachtsgemeenschap voor het huwelijk ingang vindt. Overmatig drankgebruik wordt gezien. Zwart werken normaal wordt gevonden en snelheidslimieten overtreden ook.

Als in je eigen hart ik al die zonden terugvind. Al die zonden terugvind. Er nog veel meer. Als mijn gebed voor land en volk, regering en vorstenhuis er wat bijhangt in vergelijking met het gebed voor mijn resultaten en successen? Als ik bij verkiezingen stem voor mijn portemonnee, misschien wel VVD dus, of 50 Plus, omdat dat me meer weegt dan christelijke principes?

Calvijn zegt: er is niemand zo rechtvaardig of hij vindt als God straft, wel enige reden in zich waarom dat terecht zou zijn. En dat is het bitterste in alles. Als je in alles wat doet schudden en wankelen iets van Gods toorn proeft, ervaart. Over onbeleden schuld, over traagheid in gebed, over gerichtheid op je eigen belangen meer dan op landsbelang en Gods belang. Dat is zo bitter. Bedorven melk is niet lekker, maar als er ook nog azijn doorzit is het helemaal niet te drinken. Ellende is erg, maar als je er iets van Gods toorn en ongenoegen in proeft, dat is het ergste. Juist als kind van God weet je daarvan. U ook, jij ook?

Hoe erg dat is? Kijk dan naar Jezus in Gethsemané. Zo bitter is Gods toorn en ongenoegen. Zo liefdevol is Jezus dat Hij dat wilde dragen.

Dan komt één ding boven drijven: hoe komt het weer goed met U o God? Laat het weer vrede met U zijn, om Jezus wil. Belangrijker dan winst, dan economie, dan goede cijfers, dan hogere omzet is: hoe komt het met God goed? Dat ik geen toorn maar gunst proef? Hoe komt het weer goed met God? Dat Zijn Vaderlijke gunst me weer bestraalt? Als Zijn toorn, Zijn ongenoegen over mij maar weg is. En ik Zijn gunst aanschouwen mag.

Als het ons daar maar brengt! Als het ons daartoe maar brengt.

2 gebed

Dan horen we David bidden. Geef gij, o God, ons hulp in benauwdheid. David, de koning bidt God!

Daar heb ik nog niet van gehoord. Bij de EU niet, bij president Comte van Italie niet, bij koning Willem Alexander niet, bij premier Rutte niet. Dat zij bidden tot God in de corona zorgen. En nou weet ik wel dat je kunt zeggen: ja, had je dat verwacht dan? En we hebben toch een multi religieuze samenleving met humanisme erdoorheen. En er is toch scheiding van kerk en staat. Weet

ik allemaal, als je het van onderaf bekijkt kan het ook niet. Maar wat zou God willen? Waar heeft God recht op? Wat zou echt een voorbeeld zijn voor land en volk? Hoe erg als God genegeerd wordt, gedaan wordt alsof Hij lucht is voor de mens.

Helaas, onze regeringsleiders hoor ik hier niet over. En ik denk: heb ik wel genoeg voor hen gebeden? Verdien ik een overheid die God aanroept?

Maar het heeft er wel mee te maken wat David in zijn gebed erkent: 's mensen heil is ijdelheid. David bedoelt: wat mensen eraan doen om het op te lossen, wat mensen eraan doen om de gezondheid, de economie weer erboven op te helpen, dat is ijdelheid. Dat woord betekent: dat is bedrieglijk. Net als ijs dat niet sterk genoeg is. Je kan denken dat je erop kunt, maar je zakt erdoor. Alles wat mensen doen houdt het niet. Als God het niet zegent, dan helpt er niet één voorzorgsmaatregel, dan helpt er niet één medicijn, niet één voornemen. Alles wat mensen doen is afhankelijk ervan of God het wil gebruiken.

Net als wanneer je een mes gereedmaakt. Het schoonmaakt, het scherp maakt, het klaarlegt. Maar als niemand het in zijn handen neemt doet het niks. Als God onze plannen niet in Zijn handen wil nemen, helpt het niks. Jazeker, je moet je best doen, je verantwoordelijkheid nemen. Het mes klaarmaken. Leren voor je toetsen, inzetten voor je werk, naar de dokter gaan bij ziekte, op tijd eten en drinken, maar als God het niet in Zijn handen neemt, werkt het niets uit. Wij mensen zijn machteloos, hulpeloos.

Vergeten we dat niet vaak? En is onze gebed daarom zo lauw en slap. Omdat we onze nood en ellende niet recht en grondig kennen, maar een gevoel hebben dat we het aardig voor elkaar hebben en het niet meer mis kan gaan?

Daarom bidt David: o God verlos Gij ons! Want bij U is de macht. U hebt alles in Uw handen. U heb overal de macht over. U bent niet de sterkste. Nog net wat sterker dan de vijanden, de duivel, de ziekte enz. Nee, God bepaalt en geeft Zijn vijanden die stekte die Hij het geven wil. Ze zijn allemaal bij Hem aan de ketting, als God aan de ketting trekt moeten ze stappen terug doen zoveel als God wil en bepaalt. Bij U is raad en uitkomst! Hij kan uitkomst geven. Zelfs met een heel klein mesje. Als het moet, als Hij het wil, zonder mes.

God kan helpen. En God wil helpen. David weet van Gods belofte. In vers 8 ev staan die genoemd in Psalm 60. God heeft gesproken en beloofd. David zal heel Sichem krijgen, Sukkoth, Gilead, Manasse, Efraim, Juda, Moab., Edom. God zal het hem allemaal geven. God wil hem ook helpen. God wil ook

helpen. Hij heeft Zijn beloften gegeven die in Jezus Christus ja en amen zijn. Beloften van het verbond. Verzegeld in de doop: als Vader zal Ik alle kwaad weten of ten beste keren, als Zoon verlossen van schuld, als Heilige Geest het hart vernieuwen. Hij wil het ook. Heil schenken.

David bidt: geef Gij ons hulp in benauwdheid. David heeft geleerd: de mens is mens: die kan niets van zichzelf. God is God. Hij is de Almachtige en de Gewillige. Geef Gij ons hulp..... In benauwdheid, maar niet in paniek. In benauwdheid, en toch met vast vertrouwen en verwachting.

Dat is het doel! Van alle plagen. Ook van het coronavirus. Beking. Voor het eerst en steeds opnieuw. Ik ben mens, machteloos. God is God, de Machtige en Gewillige in Jezus Christus. Beking die doet bidden tot God.

Voor het natuurlijke en het geestelijke. Zonder Mij kunt gij niets doen zei Jezus. Niet leren, niet denken, niet werken, niet in leven blijven. Niet bidden, niet strijden, niet geloven, niet hopen, niet liefhebben, niet getuigen, niet zeker zijn, niet verwachten. En daarom in benauwdheid roepen tot God. Smeken dat Hij het doet. Zijn belofte in Christus is de enige reddingsboei. De vaste reddingsboei, de gecertificeerde reddingsboei, de beproefde reddingsboei die al zovele miljoenen heeft gered. En die ook ons wordt toegeworpen. Die ook in Nederland verkondigd wordt in zovele kerken en gemeente. Opdat ook u, jij, ik die aangrijpen. Aangrijpen of omkomen, één van de twee.

Is mijn bidden dat? Het machteloos in de golven liggen en aangrijpen van een reddingsboei op leven of dood? Of is mijn bidden meer beetje keuvelen, een beetje opdreunen, opzeggen, vlak en dor? Alle slagen en plagen hebben tot doel dat wij leren bidden. Echt bidden. Voor het eerst of opnieuw.

Persoonlijk en als voorbede voor regeringsleiders.

3 benauwdheid

Nu is het goed om ook nog verder in de Bijbel te kijken. Dan denk ik dat we het zo moeten zeggen: met dit coronavirus knipt God even in Zijn vingers. Hij slaat nog lang niet met Zijn vuist op tafel. Ik bedoel dit: het kan nog vele malen erger. Het coronavirus is besmettelijk, maar er zijn veel hogere besmettingsgraden mogelijk. Er overlijden tot nu toe gemiddeld 3 a 4 procent van de besmette personen, er zijn ook virussen met een overlijdenspercentage van 50 of 90 procent.

Met het coronavirus knipt God ahw in Zijn vingers. Maar zou Hij in de toekomst niet met Zijn vuist op tafel kunnen slaan? Die indruk krijgen we wel als we Mattheus 24 en vooral Openbaringen lezen. Openbaringen 6, 8 en 9,

16. Over de zegels die verbroken worden, de bazuinen die klinken, de schalen met plagen die worden uitgegoten. En wat lezen we dan? Bij het paard dat loskomt bij het 4e zegel lezen we: en het werd macht gegeven om te doden tot het vierde deel der aarde. Het vierde deel, een kwart, zo'n 1,8 miljard wereldwijd door zwaard, honger en wilde beesten. En in hoofdstuk 8 en 9 klinken de bazuinen en het derde deel der dieren in de zee sterft, één derde deel, wat een milieuramp! En vele mensen mensen stierven van de wateren want die waren bitter geworden. En in hoofdstuk 16 als de schalen met plagen worden uitgegoten sterft alle levende ziel in de zee. Alle levende wezens in de zeeën sterven en de zon verhit de aarde zo dat alle mensen pijn hebben.

Geen wonder dat we lezen in Lucas 21 vers 26 dat in die dagen het hart van de mensen zal bezwijken van vrees en verwachting voor wat er gaat gebeuren en dat er benauwdheid der volken is met twijfelmoedigheid. En in Openbaringen 6 staat dan iets over de koningen der aarde, de groten, de rijken, de oversten en de machtigen. Dus in onze tijd laten we zeggen: Trump, Poetin, Timmermans, Rutte en noem maar op. Wat doen die dan? Houden ze een persconferentie om geruststellende woorden te spreken en passende maatregelen aan te kondigen die paniek voorkomen en geruststellen? Nee, wat dan wel? Ze verborgen zichzelf in spelonken en in steenrotsen en zeiden tot hen: valt op ons en verbergt ons van het Aangezicht van Hem Die op de troon zit en de toorn van het Lam.

Want: ze hebben geen toevlucht, geen schuilplaats.

Als God met Zijn vuist op tafel slaat.

Maar die schuilplaats is er wel! Als je dan de Heere kennen en mag weten van het bloed van het Lam dan mag je bidden met David: verlos Gij ons uit de benauwdheid. Want bij U is raad en uitkomst! Psalm 91. De Schuilplaats van de Allerhoogste, de schaduw van de Almachtige. De schuilplaats van Gods beloften. De schuilplaats van Gods beloften. Die het fundament heeft in de almacht, trouw en waarheid en macht van God. Die de muren heeft van al Zijn beloften. Vier muren: beloften van de Vader, de Zoon, de Heilige Geest en de drie enige God. Die een dak heeft: de verkiezing vanuit Gods welbehagen van eeuwigheid. Die een opening heeft: Jezus Christus en Zijn werk als Deur. Daarin is een ieder die gelooft veilig. Niet veilig, zodat niets kan overkomen en alles langs je heen gaat. Maar wel veilig in Jezus armen en veilig aan Jezus hart. Want in die Schuilplaats zegt God: Vrees niet, Ik zal in de benauwdheid bij u zijn, Ik zal er u uittrekken en zal u verheerlijken. Ik zal u mijn heil doen zien. Want je weet het: dit is het einde niet. Dit is het beginsel der smarten, der weenen. En als de weenen beginnen dan is het nieuwe leven nabij. Als de

weeen over de aarde komen dan is het nieuwe nabij. Het nieuwe van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Niet voor niets noemt Openbaringen al die plagen zegels die verbroken worden. Gods voorzienigheid is er het zegel van en dat wordt ontvouwd. Bazuinen die klinken, want ze kondigen de komst van Jezus aan. Schalen met plagen, die net als in Egypte alles gereed brengen voor de volkomen verlossing en het hemelse Kanaan.

Zou je in die Schuilplaats geen rust mogen vinden? Geen overgave mogen beoefenen? Zou je in die Schuilplaats geen veiligheid mogen vertrouwen en ervaren?

We lezen dan ook in Openbaringen dat er een tijd komt van die plagen en bazuin en zegels en al die rampen dat er staat dat de mensen er vreselijk onder lijden en dan staat erachter: in Openbaringen 9:20-21 en 16:9-10 en zij bekeerden zich niet. Zo'n tijd komt er blijkbaar dat het niet meer uitwerkt tot bekering. En zij bekeerden zich niet. Dat moet je dus voor zijn! Wees dat voor. Dat er een tijd komt van zo'n benauwdheid op aarde, dat de angst en vrees geen bekering meer toelaat, geen hoop meer door laat komen, alleen wanhoop. Wees dat voor. Wacht daar niet op.

Maar ook in die tijd zal er een meerdere David zijn. Jezus Christus, Die bidt voor Zijn volk. Zoals David voor Zijn volk in Psalm 60. Geef Gij ons hulp in benauwdheid. David, voorbiddend voor zijn volk. Zo is er de meerdere David, Koning Jezus, Die bidt voor Zijn volk. Door alle tijden heen. Tijden van betrekkelijke rust, tijden van coronavirus en nog veel angstiger tijden die komen gaan. Vader, verlos hen uit de benauwdheid. Door de benauwdheid heen en uit de benauwdheid. Uit de benauwdheid de eeuwige glorie binnen, de eeuwige gunst, de eeuwige vreugde, de eeuwige verlossing. Nee, het is ten diepste niet mijn gelovigheid, mijn bidden, mijn standvastigheid en koelbloedigheid die me erdoorheen doen komen. Maar Zijn voorbidding. Die staat garant voor de bewaring en verlossing van Zijn volk.

Als je daar dan maar bijhoort. Bij hen die van Jezus zijn. Anders maak je geen schijn van kans. Val je met al je koelbloedigheid om in de tijd van benauwdheid. Als je dan maar bij dat volk hoort. Het volk van Jezus. En ik weet zeker, nu staat de deur van de schuilplaats van de Allerhoogste nog open. Nog wel.

Amen